

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 883/2004⁽¹⁾ 53. panta 3. punkta a) un d) apakšpunkts ir jāsaprot kā vieni no šīs regulas 5. pantā minētajiem citādi nosakošajiem noteikumiem un tādēļ ir piemērojami 5. panta b) punkta noteikumu vietā?
- 2) Vai minētās regulas 53. panta 3. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāsaprot, ka Spānijas tiesiskais regulējums par 20 % piemaksu pie pensijas par pilnīgu pastāvīgu nespēju strādāt ierastajā profesijā ir tiesību akts, kas nosaka, ka jāņem vērā ārvalstīs gūtie pabalsti vai ienākumi?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzīga, vai ir jāsaprot, ka šai Kopienas tiesību normai ir pretrunā Spānijas administratīvā un tiesu prakse, ar kuru 20 % piemaksas pie pensijas par pilnīgu pastāvīgu nespēju strādāt ierastajā profesijā maksāšana tiek apturēta, līdzko tās saņēmējam tiek piešķirta citas dalībvalsts vecuma pensija?
- 4) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ir uzskatāms, ka minētās regulas 53. panta 3. punkta d) apakšpunktam ir pretrunā tas, ka 20 % piemaksas pie pensijas par pilnīgu pastāvīgu nespēju strādāt ierastajā profesijā maksāšana tiek apturēta arī daļā, kas pārsniedz citā dalībvalstī saņemtās pensijas apmēru?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 25. janvāra rīkojumu lietā T-217/
16 Internacional de productos metálicos/Komisija 2017. gada 21. martā iesniedza Internacional de
Productos Metálicos, S.A.**

(Lieta C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Internacional de Productos Metálicos, S.A.* (pārstāvji – *C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente* un *A. Monreal Lasheras*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 25. janvāra rīkojumu lietā T-217/16;
- nodot lietu T-217/16 atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par Komisijas 2016. gada 26. februāra Īstenošanas regulas (ES) 2016/278 2. pantā noteikto laika ierobežojumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais apelācijas sūdzības pamats ir balstīts uz tiesībām celt prasību Eiropas Savienības Vispārējā tiesā (turpmāk – ESVT) par Regulas 2016/278 ⁽¹⁾ atcelšanu, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka ir ievēroti LESD 263. panta 4. punktā ietvertie nosacījumi. Kā jau ir norādījis šī tiesa, minētie nosacījumi paredz, ka: i) apstrīdētais akts skar tieši un individuāli vai ii) apstrīdētais akts ir reglamentējošs akts, kurš skar tieši un nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

Attiecībā uz to, ka **apstrīdētais akts skar tieši un individuāli**, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa nekādi nav apšaubījusi **tiešo skārumu**. Turklāt attiecīgā Regula individuāli skar *IPM (Internacional de Productos Metálicos, S. A.)*, jo tā ietekmē ikvienu importētāju, kas savos VAD (vienotais administratīvais dokuments) iekļāva nomenklatūras vai TARIC kodus, kuri attiecas uz precēm, kurām piemēroti antidempinga maksājumi laikposmā no 2009. gada (Regulas 91/2009 stāšanās spēkā) līdz 2016. gadam (Regulas 2016/278 stāšanās spēkā), abus datumus ieskaitot. Tādējādi šie importētāji veido “ierobežotu uzņēmēju loku”, jo antidempinga maksājumu atcelšanas seku ierobežošana viņus ietekmē konkrētā un specifiskā veidā.

Turklāt attiecībā uz reglamentējoša akta, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, tiešo skārumu, apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti ir vērsti uz to, lai pierādītu, ka Regula 2016/278 **nav saistīta ar īstenošanas pasākumiem**. Tādējādi antidempinga maksājumu iekasēšana, uz ko Vispārējā tiesa atsaucās kā uz Regulas īstenošana pasākumiem, nav šādi pasākumi, jo vienīgie iekasēšanas darījumi, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, izriet tikai no Regulas 91/2009 ⁽²⁾, un nekādā gadījumā netika veikta iekasēšana, kas izriet no apstrīdētās regulas normām (Regula 2016/278). Kā pierādījums tam ir fakts, ka maksājumi, kurus Spānijas nodokļu administrācija esot iekasējusi no IPM, esot tikuši noteikti pirms apstrīdētās Regulas stāšanās spēkā.

Tādējādi apstrīdētais 2. pants ir autonoma tiesību norma, kurai nav nepieciešams vēl kāds akts, lai tā radītu tiesiskas sekas kopš tās spēkā stāšanās dienai, jo ar to vienīgi tiek atcelti antidempinga maksājumi, ņemot vērā to neatbilstību Antidempinga nolīgumam un GATT līgumam.

Turklāt Regulā ir noteikts pienākums atturēties no darbības, jo ar to Spānijas valstij ir uzdots neslēgt nolīgumu ar mērķi iekasēt antidempinga maksājumus, līdz ar to tiek ierobežota iespēja izdot jebkādu aktu nodokļu jomā, kurš būtu apstrīdams atbilstoši valsts tiesībām, tādējādi prasības celšanu par [Regulas] atcelšanu esot vienīgais veids, ko var izmantot *IPM*, lai apstrīdētu Regulas 2016/278 2. pantu.

Ņemot vērā visu iepriekšminēto, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nepastāv šaubas, ka *IPM* ir tiesīga saskaņā ar LESD 263. pantu celt prasību par Regulas 2016/278 2. panta atcelšanu, jo šī regula pēc rakstura un satura nesatur nekādus īstenošanas pasākumus.

2. Saistībā ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucas uz tās iesniegto prasības pieteikumu ESVT, ar kuru lūdz **atzīt, ka apstrīdētās Regulas 1. pantam ir atpakaļejošs spēks**. Šajā ziņā, pretēji tam, ko ESVT nolēmusi attiecīgajā rīkojumā, kurš tiek pārsūdzēt, kurā norādīts, ka ESVT kompetencē neietilpst atzīt attiecīgās Regulas 1. panta atpakaļejošo spēku, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka atpakaļejošais spēks ir nepieciešamās sekas attiecīgās Regulas 2. panta atcelšanai, jo šis pants nosaka ierobežojumu laikā, kas tika apstrīdēts prasībā, kura tika atzīta par nepieņemamu. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzējas celtā prasība par attiecīgās Regulas 1. panta atpakaļejošā spēka atzīšanu ir pilnībā pieņemama, jo tā netieši tiktu atzīta par pieņemamu, tiklīdz tiktu atzīta attiecīgās Regulas 2. panta spēkā neesamība.

⁽¹⁾ Komisijas 2016.gada 26.februāra Īstenošanas regula (ES) 2016/278, ar ko atceļ galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam un attiecināts arī uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2016, L 52 24. lpp.)

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 26. janvāra regula (EK) Nr. 91/2009, ar ko ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV 2009, L 29, 1. lpp.)